

Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Δύναμη Ευθύνης - Δύναμη Προοπτικής

ΑΥΤΟΝΟΜΗ - ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ - ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

42ο ΕΝΔΙΑΜΕΣΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΧΩΝ

Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.
42^ο ΕΝΔΙΑΜΕΣΟ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ
2-3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «NOVOTEL ATHENS»

Διεκδικούμε
το δικαίωμα στη **ΔΟΥΛΕΙΑ**
το δικαίωμα στη **ΖΩΗ**

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ για την
ΑΝΑΤΡΟΠΗ των πολιτικών των μνημονίων
της τρόικα και της συγκυβέρνησης

για Ο.Τ.Α. με Δημόσιο και Κοινωνικό χαρακτήρα

Φτάνει πια... δεν πάει άλλο !!!

Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

Αυτόνομη-Αγωνιστική-Κινηματική Παράταξη

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013

Συνάδελφοι,

Η Ελληνική κοινωνία τα τελευταία 3 ½ χρόνια συγκλονίζεται από βίαιες και θεμελιακές αλλαγές. Η πρωτοφανής οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση, προϊόν της εφαρμογής ενός ακραίου νεοφιλελεύθερου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής έχει προκαλέσει ιστορικές μεταβολές στις δομές και στους θεσμούς και ανυπολόγιστες συνέπειες στους εργαζόμενους και στους κοινωνικά αδύναμους πολίτες.

Κοινωνικές κατακτήσεις που διεκδικήθηκαν και κατακτήθηκαν από τους εργαζόμενους και το συνδικαλιστικό κίνημα, την περίοδο της μεταπολίτευσης, έχουν μπει στο στόχαστρο των πολιτικών δυνάμεων που εκφράζουν τους τοκογλύφους δανειστές της χώρας μας και η μια κατάκτηση μετά την άλλη αποδομείται, καταργείται.

Όσοι καθημερινά σχεδιάζουν, υλοποιούν τη νεοφιλελεύθερη πολιτική, αλλά και όσοι την υπηρετούν διαμορφώνοντας τη κοινή γνώμη, δεν μπορούν να «ανεχθούν» μια κοινωνία με δικαιώματα και οφέλη για τους εργαζόμενους, για τους συνταξιούχους και τους μη προνομιούχους.

Δεν χωράει στην ιδεολογία τους το κοινωνικό κράτος, το κράτος δικαίου. Όλοι αυτοί που απλώνουν τον επιάλτη και την βαρβαρότητα της ακραίας νεοφιλελεύθερης πολιτικής πάνω από την Ευρώπη, και όχι μόνο, θέλουν παραγωγή πλούτου και ανάπτυξη μόνο υπέρ των αγορών, των ισχυρών οικονομικών συμφερόντων, υπέρ των τραπεζών, αδιαφορώντας για την κοινωνική και οικονομική εξαθλίωση του λαού.

Καθημερινά ολόένα και περισσότεροι άνθρωποι αμφισβητούν πλέον ανοιχτά θεσμούς που βρίσκονταν μέχρι πρότινος στο απυρόβλητο. Το πολιτικό σύστημα και οι εκφραστές του δείχνουν ανήμποροι να κατανοήσουν τις αλλαγές, να αναπροσαρμόσουν τη λειτουργία τους και να εκφράσουν εκ νέου την κοινωνία.

Στην πιο δύσκολη περίοδο για τους εργαζόμενους και την κοινωνία, τη στιγμή που καταλύεται το εργασιακό δίκαιο, ισοπεδώνοντας τα πάντα (Μισθοί, Συντάξεις, Εργασιακά Δικαιώματα και Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας), τα συνδικάτα δεν έχουν κατορθώσει να οργανώσουν αποτελεσματικά την άμυνα αλλά και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων.

Επιμέρους ενέργειες αλλά και προσωπικές διαδρομές κάποιων ηγεσιών του συνδικαλιστικού κινήματος αξιοποιήθηκαν επικοινωνιακά από τα παπαγαλάκια των συστημικών Μ.Μ.Ε. που υπηρετούν τις πολιτικές κυβερνήσεις και τρόικας και χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου το συνδικαλιστικό κίνημα να συκοφαντηθεί και να απαξιωθεί στη συνείδηση των εργαζομένων και της Ελληνικής κοινωνίας.

Το κίνημα της εργασίας όσα προβλήματα και αν είχε και έχει στο εσωτερικό του, όσες αγκυλώσεις και εξαρτήσεις και δομικές αδυναμίες αδυνατίζαν την αποτελεσματικότητά του, έπρεπε ΑΜΕΣΑ να αντιληφθεί ότι οι εργαζόμενοι δέχονται ανελέητη επίθεση.

Στην επίθεση αυτή, έπρεπε με γρήγορα αντανakλαστικά να αντιληφθούμε ότι στον «πόλεμο» δεν μπορεί να απαντάς με όρους διπλωματίας.

Ο συνδικαλισμός της «διαπραγμάτευσης» πρέπει πλέον να δώσει τη θέση του στο μαχόμενο, αγωνιστικό, διεκδικητικό συνδικαλισμό.

Η βίαιη εφαρμογή του «Δόγματος του Σοκ» στην Ελλάδα, όπως είχε εφαρμοστεί στο παρελθόν από το Δ.Ν.Τ. σε χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ν. Ανατολικής Ασίας, με μοναδικό στόχο τη μετατροπή της χώρας μας σε μια Ειδική Οικονομική Ζώνη με μισθούς χειρότερους των Βαλκανίων και εργασιακά δικαιώματα Μπαγκλαντές, έφεραν τους εργαζόμενους σε θέση άμυνας.

Χωρίς αμφιβολία, η κοινή γνώμη σοκαρισμένη από τη θηριωδία των περικοπών και της λιτότητας, αποδεικνύεται αυστηρότερος κριτής για τους συνδικαλιστές ακόμα και σε σχέση με τους πρωταγωνιστές της κεντρικής πολιτικής σκηνής.

Πολλές φορές, όχι άδικα, αφού το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα έδειξε να ολιγωρεί και αρκετοί εκ των πρωταγωνιστών να ισορροπούν μεταξύ της καταγγελίας και της αποδοχής του μνημονιακού «μονόδρομου» των αντιλαϊκών μέτρων.

Σήμερα που η κρίση ολόένα και περισσότερο βαθύνει, που η ανεργία, η φτώχεια, η αποστέρηση, η περιθωριοποίηση και η αποδόμηση του κράτους Πρόνοιας, της Δημόσιας Παιδείας και Υγείας κερδίζουν έδαφος, γινόμαστε μάρτυρες της θεμελίωσης μιας κοινωνίας της «ζούγκλας» με τις ευλογίες της τρόικας και των ντόπιων εκφραστών της. Αυτή την στιγμή στη συνείδηση της Ελληνικής κοινωνίας το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα καθίσταται δομικό μέρος για την επίλυση του προβλήματος της χώρας. Αρκεί να αντιταχθεί με σθένος και ορμή, συγκροτώντας μια νέα πρωτοπορία για την χώρα, σταματώντας να συμπεριφέρεται αμυντικά για να διαμορφώσει από θέση ισχύος τους όρους μιας νέας κοινωνικής συμφωνίας προς όφελος των εργαζομένων και της κοινωνίας.

Αυτές τις ημέρες διεξάγεται το 42ο Ενδιάμεσο Συνέδριο της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α., το κρισιμότερο ίσως, των τελευταίων ετών. Οι εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση αλλά και η κοινωνία θα περιμένει να διαπιστώσει, εάν οι εκπρόσωποι των εργαζομένων, μιας μεγάλης και δυναμικής Ομοσπονδίας, έχουν λάβει τα μηνύματα των καιρών, εάν μπορούν να αφουγκραστούν τις αγωνίες και τα νέα που έχουν προκύψει.

Θα είναι αδιανόητο σε μια περίοδο ραγδαίων αλλαγών στη χώρα, το συνδικαλιστικό κίνημα να παραμείνει απαθές, κομματικά καθοδηγούμενο και ιδεολογικά βαλτωμένο.

Σήμερα το συνδικαλιστικό κίνημα συνολικά είναι βαθιά τραυματισμένο. Η συνδικαλιστική πυκνότητα μειώνεται, το ενωτικό μέτωπο αποδυναμώνεται, οι νέοι εργαζόμενοι αποστρέφονται την εμπλοκή τους στα κοινά. Η γραφειοκρατία, η παθητική ακόμα και σήμερα εξάρτηση από τους κομματικούς Μηχανισμούς, η αδια-

φάνεια, η λογική των «ημετέρων», η ουσιαστική αδρανοποίηση των θεσμικών οργάνων και διαδικασιών, η περιφρόνηση των θεσμών και των καταστατικών αρχών αποτελούν μερικά μόνο από τα εμφανή συμπτώματα που το οδήγησαν σε μια παθητική ταύτιση με τα τεκταινόμενα στην κεντρική πολιτική σκηνή.

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν καμιά συμμετοχή στην λήψη των αποφάσεων ή στη χάραξη πορείας για το μέλλον, αντιθέτως αυτές προκύπτουν από ενδοπαρταξιακούς και εξωθεσμικούς συμβιβασμούς και καταλήγουν σε άνευρες δράσεις, πολλές φορές ανίκανες να εμπνεύσουν και να συσπειρώσουν τους εργαζόμενους.

Οι συνθήκες της κοινωνικής και οικονομικής κρίσης αλλά και η μονομερής επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι, χωρίς ουσιαστικά να υπάρχει και να οργανώνεται η αποτελεσματική απάντηση από την πλευρά μας, μας αναγκάζει να επιχειρήσουμε μια νέα αρχή.

Μια νέα αρχή χωρίς φαινόμενα όπως:

- Ο συντεχνιακός συνδικαλισμός.
- Ο κομματικός συνδικαλισμός.
- Ο γραφειοκρατικός συνδικαλισμός.

Με τα οποία πρέπει να ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ οριστικά.

Θα πρέπει να οραματιστούμε ένα καινούργιο πρότυπο συνδικαλιστικής δράσης που θα εκπροσωπεί αυθεντικά τους εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση Α΄ και Β΄ Βαθμού κατ΄ αρχήν και στη συνέχεια σε όλο το Δημόσιο.

Η νέα αρχή μας δεν είναι ένα πείραμα στο κενό, ούτε αποτελεί μια τυχοδιωκτική προσπάθεια εκμετάλλευσης των αδυναμιών του συνδικαλιστικού κινήματος. Αντίθετα εκφράζει τις επιθυμίες της πλειοψηφίας των εργαζομένων που αρνούνται να ενδώσουν στις σειρήνες του εφιαλτικού νεοφιλελευθερισμού και του άκρατου λαϊκισμού.

Η παράταξή μας:

- Είναι μια ανεξάρτητη πολιτική-συνδικαλιστική κίνηση, χωρίς κομματικές εξαρτήσεις, με πρόσταγμα την πλήρη αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος από τις καθεστωτικές δυνάμεις του πολιτικού συστήματος.
- Έλκει τις ιδεολογικές ρίζες της από τους αγώνες των εργαζομένων και του δημοκρατικού κινήματος και το όραμα για μια σύγχρονη δημοκρατική σοσιαλιστική κοινωνία.
- Αρνείται το νεοφιλελεύθερο μοντέλο που απειλεί να απορρυθμίσει ολόκληρη την Ευρώπη, με πρώτο πειραματόζωο την Ελλάδα.
- Αντιστρατεύεται την ταξική κυβερνητική πολιτική των μνημονίων και μάχεται ενάντια στους ξένους και εγχώριους εκφραστές της.
- Αγωνίζεται για την αποκατάσταση των εργασιακών, κοινωνικών και ασφαλιστικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που οι πολιτικές των κυβερνήσεων των μνημονίων και της τρόικας εξαφάνισαν.

■ **Επιδιώκει με κάθε πολιτικό και συνδικαλιστικό μέσο την αποκατάσταση του κράτους** Πρόνοιας, την παροχή Δημόσιων και υψηλής ποιότητας υπηρεσιών Παιδείας, Υγείας, Κοινωνικής Ασφάλισης, Συγκοινωνιών, Νερού, Ενέργειας και Διαχείρισης των Απορριμμάτων σε όλους τους πολίτες.

Η νέα μας αρχή οραματίζεται και υπερασπίζεται ένα συνδικαλιστικό κίνημα όπου:

- **Βασική μονάδα δράσης μας είναι η πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, σε επίπεδο Δήμου ή Περιφερειακής Ενότητας** (Νομού), η οργάνωση των χώρων δουλειάς με στόχο η δύναμη να επανέλθει από τις γραφειοκρατικές δομές της συνδικαλιστικής εξουσίας στον απλό εργαζόμενο.
- **Το συνδικάτο να χαράξει ξανά πολιτική, με σαφές ιδεολογικό και ταξικό στίγμα** και να διασυνδεθεί με τα κοινωνικά κινήματα, το χώρο της οικολογίας, τις κινήσεις της νεολαίας και του φοιτητικού κινήματος και το καταναλωτικό κίνημα.
- **Το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα της εργασίας να αποδεσμευτεί από τον πατερναλισμό κάθε είδους κομματισμού με στόχο την πολιτική αυτονομία**, τον αυτοκαθορισμό και την ανεξάρτητη χάραξη πορείας του συνδικαλιστικού κινήματος. Το συνδικάτο δεν μπορεί και δεν νοείται να αποτελεί το δεκανίκι οποιουδήποτε κομματικού φορέα, αφού από τη φύση του οφείλει να καθίσταται μια δύναμη κατά των διαπλεκόμενων συμφερόντων, κατά των ισχυρών οικονομικά μειοψηφιών, της εκμετάλλευσης και της αસυδοσίας.
- **Τα συνδικαλιστικά όργανα να λειτουργούν με προσήλωση στις αρχές της συμμετοχικότητας**, της άμεσης δημοκρατίας, της ισότιμης συμμετοχής ανεξαρτήτως φύλου και κάθε είδους ιδιωτικού οφέλους και συμφέροντος.
- **Η παραγωγή και η αξιοποίηση των συνδικαλιστικών στελεχών να γίνεται μέσα από αξιολογικές διαδικασίες** και όχι με βάση τις κομματικές ή τις προσωπικές διασυνδέσεις, εξαρτήσεις και επιρροές.
- **Η επιμόρφωση και η επιστημονική-τεχνοκρατική τεκμηρίωση των θέσεων του συνδικαλιστικού κινήματος, αποτελεί το πιο ζωντανό κύτταρο της συνδικαλιστικής δραστηριότητας.** Σε μια εποχή που οι κυβερνητικές μας πολιτικές δυνάμεις αντλούν τεράστια ισχύ από τη διαπλοκή τους με το οικονομικό και εκδοτικό κατεστημένο και την άρτια διασύνδεσή τους με συμβούλους επικοινωνίας και διαμορφωτές κοινής γνώμης, το συνδικαλιστικό κίνημα θα πρέπει να αντιτάξει τη δύναμη της γνώσης, υπερασπίζοντας με επιστημονική επάρκεια και πολιτικό δυναμισμό το δίκαιο των αιτημάτων του, τους στόχους και την στρατηγική του.
- **Η δημιουργία ενός ισχυρού, αγωνιστικού μετώπου με τα συνδικάτα της Ευρώπης και κυρίως των χωρών που δέχονται τις επιπτώσεις της νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας**, είναι επιβεβλημένη και θα μαζικοποιήσει το Ευρωπαϊκό Συνδικαλιστικό κίνημα απέναντι στην οργανωμένη επίθεση που δέχεται.

Συνάδελφοι,

Ήρθε η ώρα για την αλλαγή σελίδας. Τώρα είναι ανάγκη περισσότερο από ποτέ να υπερβούμε τις παθογένειες του συνδικαλιστικού μας παρελθόντος και να γυρίσουμε οριστικά σελίδα με στόχο την απελευθέρωση δυνάμεων και προοπτικών. Αποτελεί κοινωνική ευθύνη και χρέος απέναντι στους εαυτούς μας, στους εργαζόμε-

νους και στους νέους ανθρώπους να αλλάξουμε πορεία, να καταδικάσουμε τη διαφθορά, τα γερασμένα συμφέροντα του κατεστημένου, την πολιτική της συνθηκολόγησης, την ιδεολογία της ανοχής στη βία και στη βαρβαρότητα του πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου.

Οι εργαζόμενοι και η κοινωνία το απαιτεί. Οι δύσκολες εποχές που διανύουμε το προστάζουν.

ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΝ

Διεκδικούμε και αγωνιζόμαστε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ οι εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους στο Δημόσιο και όχι μόνο για τα εξής:

1. **Με τον καθημερινό και διαρκή αγώνα μας** για την ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών και όσων τις υπηρετούν.
2. **Τη διαγραφή και συνολική αναδιάρθρωση του Δημοσίου χρέους**, με τρόπο που να αίρει τον ασφυκτικό κλοιό γύρω από την οικονομία και την κοινωνία και να δημιουργεί προϋποθέσεις και πόρους για την ανάπτυξη.
3. **Άμεση παρέμβαση για την προστασία και ενίσχυση** των εργασιακών, συλλογικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.
4. **Δίκαιο, απλό, αναδιανεμητικό φορολογικό σύστημα** υπέρ των λαϊκών στρωμάτων.
5. **Σύγχρονη Δημόσια Διοίκηση με λειτουργική αυτοτέλεια**. Δομή και οργάνωση, αξιοκρατία και απεξάρτηση από τους εκάστοτε μηχανισμούς εξουσίας.
6. **Άμεση αναπλήρωση των απωλειών στο εισόδημά μας**. Επαναφορά και διεύρυνση των μισθολογικών, ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών και εργασιακών δικαιωμάτων μας.
7. **Ενιαίο, δίκαιο και αξιοκρατικό Μισθολόγιο**.
8. **Άμεση επαναφορά των ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας**. Διασφάλιση, κατοχύρωση του καθολικού, αναδιανεμητικού κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης.
9. **Υπεράσπιση του Δημοσίου και Κοινωνικού χαρακτήρα των υπηρεσιών των Ο.Τ.Α.** Αποτροπή κάθε προσπάθειας ιδιωτικοποίησης και εφαρμογή του Νόμου για τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ.).
10. **Αποτροπή κάθε προσπάθειας απόλυσης εργαζόμενου μέσω της διαθεσιμότητας**. Ενιαία, μόνιμη και σταθερή εργασία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.
11. **Άμεση κατάργηση όλων των Επιχειρήσεων των Ο.Τ.Α.** (Κοινωνικής και Ανώνυμες Εταιρείες), επιτροπή όλων των αρμοδιοτήτων τους στους Ο.Τ.Α.

που τις έχουν συστήσει. Υποχρεωτική μεταφορά του προσωπικού.

12. **Υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Σ.Σ.Ε.)** για το προσωπικό Ιδιωτικού Δικαίου των Ο.Τ.Α.
13. **Άρση της απαγόρευσης πρόσληψης προσωπικού στους Ο.Τ.Α.**, ιδιαίτερα στις υπηρεσίες ανταποδοτικού και κοινωνικού χαρακτήρα.
14. **Κατάργηση του θεσμού των εκτάκτων, των ελαστικών σχέσεων εργασίας**, που ιδιαίτερα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση διευρύνονται μέσω Μ.Κ.Ο., Προγραμμάτων Κοινωνικού Εργασίας και ΚΟΙΝ.Σ.Ε.Π.
15. **Συνέχιση και διεύρυνση της λειτουργίας των Προνοιακών Δομών των Ο.Τ.Α.**, τακτοποίηση του προσωπικού που ήδη υπηρετεί πάνω από δέκα χρόνια, Δημιουργία Διευθύνσεων Κοινωνικών Υπηρεσιών στους Ο.Ε.Υ. των Ο.Τ.Α.
16. **Αποδοχή στο σύνολο της πρότασής μας για την ένταξη στα Β.Α.Ε.** και την καταβολή του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας.
17. **Αυστηρή εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου για την Υγιεινή και Ασφάλεια στην Εργασία**. Πλήρης αναγνώριση του εργατικού ατυχήματος και της επαγγελματικής ασθένειας.
18. **Την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας στην Επικουρική Σύμβαση και στο Εφάπαξ**, στην Υγειονομική και Ιατροφαρμακευτική Περίθαλψη.
19. **Κατοχύρωση και διεύρυνση των συλλογικών δικαιωμάτων** και κατακτήσεων των εργαζομένων στους Ο.Τ.Α.
20. **Την ενίσχυση καθημερινά των πρωτοβουλιών για την αλληλεγγύη μεταξύ όλων των εργαζομένων** στο Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα αλλά και όσων συνανθρώπων μας την έχουν ανάγκη.
21. **Τον συνεχή και διαρκή αγώνα για την κατάργηση των ακραίων νεοφιλελεύθερων πολιτικών που μειώνουν το εισόδημά μας**, καταργούν τα ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά δικαιώματά μας, ελαστικοποιούν τις εργασιακές σχέσεις, ξεπουλούν τον εθνικό μας πλούτο, τη Δημόσια και Δημοτική Περιουσία.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Αθήνα, Δεκέμβριος 2013

Η Γραμματεία της Συντονιστικής Επιτροπής της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.